

Krzysztof Malys

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
e-mail: krzysztof.malys@ue.wroc.pl

**ZMIANA FUNKCJONOWANIA ALGORYTMU
PODZIAŁU DOTACJI PODSTAWOWEJ
A KOSZTY KSZTAŁCENIA W PUBLICZNYCH
SZKOŁACH WYŻSZYCH W POLSCE –
STUDIUM PRZYPADKU**

**CHANGE OF SUBSIDY ALGORITHM
VS. HIGH EDUCATIONAL COST IN PUBLIC
HIGH SCHOOLS IN POLAND – CASE STUDY**

DOI: 10.15611/pn.2017.480.07

JEL Classification: I22, I23

Streszczenie: W artykule zaprezentowano zasady funkcjonowania nowego algorytmu podziału dotacji podstawowej w publicznych szkołach wyższych. Analizę przeprowadzono na podstawie danych statystycznych GUS oraz danych sprawozdawczych uczelni publicznych publikowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Funkcjonowanie algorytmu przedstawiono w formule „studium przypadku” wybranej publicznej uczelni ekonomicznej. Zmiany projakościowe wprowadzone przez nowy algorytm mają znaczny wpływ na kształtowanie się podstawowych parametrów procesu kształcenia, zarówno ilościowych (liczba studentów i doktorantów, liczba kadry dydaktycznej), jak i wartościowych (przychody, koszty, wynik finansowy) w uczelniach publicznych. W badanej uczelni zmiana algorytmu wpłynie na zmianę polityki kształcenia i spowoduje zmiany strukturalne.

Słowa kluczowe: uczelnie publiczne, finansowanie szkolnictwa wyższego, algorytm podziału dotacji, koszty kształcenia.

Summary: This paper presents new subsidy algorithm in Public High Schools in Poland. The primary data are taken from CSO statistical information published in *Szkoły wyższe i ich finanse* (Higher Education Institutions and their Finances), guidebooks *Szkolnictwo wyższe* from the Ministry of Science and Higher Education (MNiSW) and financial reports of public universities of economics. Conclusion: change of subsidy algorithm has the biggest implication in such parameters as: the number of students, the number of academic staff and also revenues, costs and financial results of public universities in Poland.

Keywords: public universities, educational costs, subsidy algorithm, education costs.

1. Wstęp

Algorytm podziału dotacji podstawowej (dydaktycznej) w publicznych szkołach wyższych stanowi istotny element kształtowania przychodów uczelni. Zmiany wprowadzone Rozporządzeniem z dnia 7 grudnia 2016 roku w sprawie podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych będą miały również wpływ na poziom kosztów kształcenia studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.

Dotacja podstawowa przeznaczona jest na zadania związane z:

- kształceniem studentów studiów stacjonarnych,
- kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich,
- kształceniem kadr naukowych,
- utrzymaniem uczelni.

Wszystkie wymienione powyżej zadania wpływają, bezpośrednio lub pośrednio, na wysokość kosztów kształcenia. Zakłada się, iż wprowadzone zmiany w algorytmie wpłyną na poprawę jakości kształcenia [Czerwińska 2016], niemniej nie odbędzie się to bez wpływu na koszty kształcenia, a w szerszym wymiarze na zmianę strategii działania niektórych uczelni publicznych. Konferencje programowe poprzedzające sesję Narodowego Forum Nauki (NKN) mają na celu zaangażowanie środowiska uczelnianego w konstruktywną dyskusję o reformie szkolnictwa i nauki w Polsce. Służą one wypracowaniu najlepszego modelu finansowania publicznych szkół wyższych, tak aby w sposób najbardziej efektywny wykorzystać potencjał uczelni.

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie zasad funkcjonowania nowego algorytmu podziału dotacji podstawowej dla uczelni publicznych oraz skutków jego oddziaływania na zarządzanie uczelnią. Autor pragnie wykazać, że dla niektórych uczelni nowy algorytm może spowodować głębokie zmiany strukturalne.

W artykule wykorzystano metody analizy danych statystycznych publikowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) i Główny Urząd Statystyczny oraz analizę danych źródłowych (sprawozdawczych i ewidencyjnych) publicznej szkoły wyższej o profilu ekonomicznym – studium przypadku.

2. Zmiany w dotychczasowym działaniu algorytmu i ich wpływ na proces podejmowania decyzji w uczelniach publicznych

Zmiany w sposobie podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych zostały wprowadzone Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i weszły w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Liczba składników algorytmu podziału dotacji podstawowej została ograniczona, z obowiązujących dotychczas 6 składników pozostawiono 4 składniki:

- studencko-doktorancki (waga 40%),
- kadrowy (waga 45%),
- badawczy (waga 10%),
- umiędzynarodowienia (waga 5%).

Algorytm składa się z części zależnej od dotacji z roku poprzedniego (stała przeniesienia została określona na poziomie 57%, a od 2018 r. w wysokości 50%) oraz z części niezależnej od dotacji z roku poprzedniego, w której obowiązują składniki algorytmu wyżej wymienione. Formuła ogólna algorytmu przedstawia się następująco:

$$\frac{Du_i}{D_c} = \frac{Dpu_i}{Dp_c} C + (1-C) \times (Ws \times Si + Wk \times Ki + Wb \times Bi + Wu \times Ui),$$

gdzie: D_{ui} – oznacza kwotę dotacji podstawowej dla i -tej uczelni w danym roku, D_c – oznacza kwotę dotacji podstawowej dla grupy uczelni akademickich w danym roku, Dp_{ui} – oznacza kwotę dotacji podstawowej dla i -tej uczelni w poprzednim roku (w warunkach porównywalnych z danym rokiem), Dp_c – oznacza kwotę dotacji podstawowej dla grupy uczelni akademickich w poprzednim roku (w warunkach porównywalnych z danym rokiem), C – oznacza stałą przeniesienia, Ws – oznacza wagę składnika studencko-doktoranckiego, Si – oznacza składnik studencko-doktorancki i -tej uczelni, Wk – oznacza wagę składnika kadrowego, Ki – oznacza składnik kadrowy i -tej uczelni, Wb – oznacza wagę składnika badawczego, Bi – oznacza składnik badawczy i -tej uczelni, Wu – oznacza wagę składnika umiędzynarodowienia, Ui – oznacza składnik umiędzynarodowienia i -tej uczelni.

W tym miejscu na uwagę zasługuje część dotacji zależna od dotacji z roku poprzedniego:

$$\frac{Dpu_i}{Dp_c},$$

albowiem zmniejszający się udział dotacji dla i -tej uczelni w relacji do pozostałych uczelni akademickich powoduje, że pomimo tzw. stałej przeniesienia (C) i -ta uczelnia dostaje w kolejnym roku dotację pomniejszoną. Pomijając fakt istnienia wspomnianej stałej przeniesienia, która „blokuje” działanie algorytmu, należy stwierdzić, że i -ta uczelnia nie miała do tej pory informacji, które mogłaby wykorzystywać przy podejmowaniu decyzji strategicznych. Nie była bowiem w posiadaniu informacji o kształtowaniu się wskaźników wpływających na podział dotacji w pozostałych ($n-1$) uczelniach akademickich, gdzie n – jest liczbą uczelni akademickich.

Wraz ze zmianą algorytmu podziału dotacji podstawowej uczelnie uzyskały narzędzie, które mogą wykorzystywać przy podejmowaniu decyzji zarządczych, którym był wskaźnik dostępności dydaktycznej d_i , obliczany według wzoru:

$$d_i = \{1,0, \text{jeżeli } m \leq M ; \left(\frac{M}{m}\right)^2, \text{jeżeli } m > M,$$

gdzie: M – oznacza referencyjną liczbę studentów i doktorantów przypadających na jednego nauczyciela akademickiego, $M = 13$, m – oznacza liczbę studentów i doktorantów przypadających na jednego nauczyciela akademickiego w i -tej uczelni.

Wskaźnik d_i ma bezpośredni wpływ na wielkość składnika studencko-doktoranckiego w algorytmie podziału dotacji, tak więc wpływa bezpośrednio na wielkość przyznanej dotacji podstawowej. Kształtowanie się parametru (m) wpływającego na wskaźnik dostępności dydaktycznej w publicznych szkołach wyższych przedstawia tab. 1.

Tabela 1. Parametr (m) w publicznych uczelniach akademickich w 2015 r.

Uniwersytety	Politechniki	Uniwersytety przyrodnicze	Uniwersytety medyczne	Uniwersytety ekonomiczne	Akademie Wychowania Fizycznego	Uczelnie pedagogiczne	Uczelnie muzyczne	Uczelnie plastyczne	Uczelnie teatralne	Uczelnie publiczne
14	15	14	6	22	17	15	2	3	5	13

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych sprawozdawczych publikowanych w dokumentach „Szkolnictwo wyższe 2015 – dane podstawowe”, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Warszawa 2016 oraz „Szkoły wyższe i ich finanse w 2015 r.”, GUS, Warszawa 2016.

Na podstawie powyższych danych możemy wyznaczyć trzy grupy uczelni publicznych w zależności od kształtowania się parametru (m):

1) uczelnie, w których parametr (m) jest zbliżony do referencyjnego ($M = 13$), takie, jak: uniwersytety, politechniki, uniwersytety przyrodnicze i uczelnie pedagogiczne,

2) uczelnie, w których parametr (m) jest poniżej referencyjnego, takie, jak: uniwersytety medyczne, uczelnie muzyczne, plastyczne i teatralne,

3) uczelnie, w których parametr (m) jest zdecydowanie wyższy aniżeli referencyjny, w tej grupie występują uniwersytety ekonomiczne oraz akademie wychowania fizycznego.”

W przypadku pierwszej i drugiej grupy wielkość parametru (m) ma stosunkowo niewielki (grupa 1) albo żaden (grupa 2, gdzie $d_i = 1$) wpływ na kształtowanie się dotacji. Największy (ujemny pod względem dotacji) wpływ parametr (m) ma dla uczelni grupy trzeciej.

W grupie badanych 59 uczelni podległych Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego 19 uczelni podległych Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz 9 uczelni podległych Ministerstwu Zdrowia parametr (m) osiągnął minimum = 1,8 (uczelnia medyczna) oraz maksimum = 29,6 (uczelnia ekonomiczna). Oznacza to, że są uczelnie, w których na jednego nauczyciela akademickiego przypada mniej niż 2 studentów, oraz uczelnie, gdzie na jednego nauczyciela przypada prawie 30 studentów. Tak duża rozpiętość świadczy o specyfice prezentowanych grup uczelni, a w obrębie danej uczelni o specyfice poszczególnych kierunków studiów. Średnia wielkość parametru (m) osiągnęła w uczelniach publicznych w 2015 r. wartość (m) = 13 i była identyczna z referencyjną.

W dalszej części artykułu zostanie poddana analizie grupa uczelni ekonomicznych, w której parametr (m) osiąga największą przeciętną wartość. Możliwość „poprawy”, to jest zmniejszenia do wielkości referencyjnej parametru (m), zostanie przedstawiona na podstawie danych sprawozdawczych uczelni ekonomicznej IHE-1 za rok 2016. Jak już wcześniej wskazano, wskaźnik dostępności dydaktycznej d_i , określane również skrótem SSR (*Student Staff Ratio*), jest składnikiem algorytmu podziału dotacji, którego wartość przekłada się bezpośrednio na wielkość otrzymywanej przez i -tą uczelnię dotacji. Jego wielkość decyduje o tym, czy i -ta uczelnia otrzymuje dotację według formuły algorytmu czy według formuły tzw. korytarza 5%, co oznacza maksymalny spadek lub wzrost dotacji dla konkretnej uczelni rok do roku w warunkach porównywalnych o 5% [Rozporządzenie z 7 grudnia 2016, zał. nr 1, ust. 6].

Uczelnie publiczne, które nie osiągają założonej przez MNiSW wielkości parametru (m), powinny podjąć decyzję w zakresie:

- liczby studentów i doktorantów, studiów zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych, bądź
- liczby nauczycieli akademickich (NA) bądź
- zarówno liczby studentów i doktorantów, jak i liczby nauczycieli akademickich.

Ze względu na to, iż zarówno liczba NA, jak i liczba studentów i doktorantów mają istotny wpływ na kształtowanie się wielkości ekonomicznych w i -tej uczelni, takich jak: przychody, koszty oraz zysk w ujęciu memoriałowym czy płynność w ujęciu kasowym, decyzje te mają charakter strategiczny.

Tabela 2 przedstawia udział kosztów pracy (w tym NA) w kosztach ogółem badanej uczelni ekonomicznej IHE-1, natomiast tab. 3 przedstawia udział przychodów z tytułu odpłatności za studia niestacjonarne w przychodach z działalności dydaktycznej uczelni IHE-1.

Tabela 2. Koszty pracy w uczelni ekonomicznej IHE-1 w latach 2010-2016 (w tys. zł)

Uczelnia IHE-1	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Koszty pracy	103 761	107 085	104 692	106 269	111 490	113 562	107 876
Koszty ogółem	136 670	142 958	141 336	139 930	143 872	145 306	137 045
Udział kosztów pracy (%)	76%	75%	74%	76%	77%	78%	79%

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych sprawozdawczych uczelni IHE-1.

Tabela 3. Udział przychodów za studia niestacjonarne w przychodach działalności dydaktycznej uczelni ekonomicznej IHE-1 w latach 2010-2016 (w tys. zł)

Uczelnia IHE-1	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
1. Przychody studia niestacjonarne	34 086	32 498	30 744	30 572	24 257	24 520	26 344
2. Przychody dydaktyka	129 723	129 419	126 899	135 956	139 604	145 929	138 954
Udział (1:2) w %	26%	25%	24%	22%	17%	17%	19%

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych sprawozdawczych uczelni IHE-1.

W kolejnej części artykułu zostanie przedstawione studium przypadku na podstawie danych rzeczywistych uczelni ekonomicznej IHE-1. Autor zaprezentuje możliwość zmiany parametru (m) oraz warunki ograniczające takie działania. Przedstawione zostaną także skutki ekonomiczne takiej zmiany.

3. Jak poprawić wskaźnik SSR – studium przypadku

Badana uczelnia ekonomiczna IHE-1 otrzymała w 2016 r. dotację podstawową w wysokości 91,9 mln zł. Charakteryzowała się ponadto następującymi wielkościami, które w sposób bezpośredni wpływają na wielkość przyznanej dotacji:

- liczba nauczycieli akademickich: 587 etatów,
  - liczba studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych: 12 364 osoby,
  - liczba uczestników stacjonarnych i niestacjonarnych studiów doktoranckich: 480 osób,
  - wskaźnik SSR $m = 21,9$.
- kwota dotacji przypadająca na 1 nauczyciela akademickiego (przeliczeniowego) w składniku kadrowym algorytmu w 2016 r.: 11,4 tys. zł.

Do obliczeń przyjęto dodatkowo następujące założenia:

- stała przeniesienia C w algorytmie w 2017 r.: 0,57,
- stała przeniesienia C w algorytmie od 2018 r.: 0,50,
- kwota dotacji dla uczelni podległych MNiSW w 2016 r.: 9,4 mld zł,
- wzrost kwoty dotacji dla uczelni podległych MNiSW w 2017 r.: 1,3%,
- wzrost kwoty dotacji dla uczelni podległych MNiSW od 2018 r.: 1,0%.

Poprawa wielkości parametru (m) w badanej uczelni, mająca na celu osiągnięcie postulowanej wielkości referencyjnej jest możliwa poprzez 3 warianty:

- 1) zwiększenie liczby nauczycieli akademickich (NA),
- 2) zmniejszenie liczby studentów i doktorantów,

3) zwiększenie liczby NA i zmniejszenie liczby studentów i doktorantów jednocześnie.

Biorąc pod uwagę wariant 1, należy stwierdzić, że każde zwiększenie liczby nauczycieli akademickich powoduje nieproporcjonalne zwiększenie kosztów pracy w porównaniu ze zwiększeniem przychodów z tytułu poprawy parametru (m). Dla przykładu zwiększenie liczby NA o 10 etatów skutkuje:

- wzrostem dotacji z tytułu składnika kadrowego o 0,1-0,3 mln zł,
- poprawą parametru (m) o 0,4,
- wzrostem dotacji z tytułu składnika studencko-doktoranckiego o 0,1 mln zł,
- wzrostem kosztów pracy o 1,1-2,0 mln zł w zależności od tego, w jakiej grupie nauczycieli akademickich zwiększy się etaty.

Przyczyną takich skutków jest istnienie stałej przeniesienia, która „blokuje” działanie algorytmu oraz występowanie innych, niezależnych od liczby nauczycieli akademickich składników algorytmu.

W wariantie 2 każde zmniejszenie liczby studentów i doktorantów wpływa na wzrost przychodów z tytułu dotacji. Przykładowo spadek liczby studentów i doktorantów o 500 osób skutkuje:

- poprawą parametru (m) o 0,9,
- wzrostem dotacji z tytułu składnika studencko-doktoranckiego o 0,3 mln zł.

Należy jednak zaznaczyć, iż osiągnięcie referencyjnej wielkości parametru (m) badana uczelnia może osiągnąć dopiero przy gwałtownym zmniejszeniu liczby studentów i doktorantów o 5200 osób (to jest o 40% ogólnej liczby studentów). Biorąc pod uwagę liczbę 5094 przyjętych studentów na pierwszy rok studiów w tej uczelni, należy podkreślić, że staje się to niemożliwe w krótkim okresie. Dodatkowo tak duży spadek liczby studentów i uczestników studiów doktoranckich rodzi poważne konsekwencje w przyjętej strategii w zakresie działalności dydaktycznej, chociażby w liczbie realizowanych godzin dydaktycznych.

Trzeci wariant zakładający równoczesne zwiększenie liczby nauczycieli akademickich i zmniejszenie liczby studentów i doktorantów powoduje skutki dla uczelni zbliżone do wariantu 1, to znaczy nieproporcjonalnie niski wzrost dotacji w porównaniu ze znacznym wzrostem kosztów pracy. Dla przykładu wzrost liczby NA o 10 etatów i zmniejszenie liczby studentów i doktorantów o 500 osób powoduje:

- wzrost dotacji z tytułu składnika kadrowego o 0,2 mln zł,
- poprawę parametru (m) o 0,9,
- wzrost dotacji z tytułu składnika studencko-doktoranckiego o 0,3 mln zł,
- wzrost kosztów pracy o 1,1 mln zł.

Reasumując, należy stwierdzić, że najkorzystniejszym ekonomicznie wariantem dla badanej uczelni jest wariant 2. Jak wcześniej wspomniano, nie jest możliwa poprawa parametru (m) w krótkim okresie. Uczelnia musi zatem uwzględniać w swoich planach spadek przychodów z tytułu dotacji podstawowej o 5%, licząc rok do roku, którą będzie otrzymywać według formuły „korytarza 5%”.

Tabela 4. Prognoza dotacji podstawowej dla badanej uczelni IHE-1 w latach 2018-2024

Rok	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Spadek dotacji 2017-2024 mln zł
Spadek liczby studentów	-500	-500	-500	-500	-500	0	0	0	
Dotacja wg zasad algorytmu (mln zł)	81,8	78,3	76,9	75,8	74,8	75,9	76,9	77,8	
Dotacja wg formuły „korytarza 5%” (mln zł)	87,3	82,9	78,8	74,9	71,1	71,1	72,1	73,0	
Spadek dotacji (mln zł)	-4,6	-4,4	-4,1	-3,0	-1,0	1,1	1,0	0,9	-14,2

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych sprawozdawczych uczelni IHE-1.

Przykładową prognozę uzyskiwanej dotacji podstawowej dla badanej uczelni przedstawiono w tab. 4. Zakłada ona, przy uwzględnieniu wcześniej przedstawionych założeń, spadek liczby studentów i doktorantów przez 5 lat łącznie o 2500 osób. W prognozie nie uwzględniono liczby studentów i doktorantów oraz liczby kadry dydaktycznej w pozostałych uczelniach podległych MNiSW. Po pierwsze,

informacje takie nie są możliwe do uzyskania przez kierownictwo *i*-tej uczelni na etapie prognozowania, po drugie, do momentu przejścia na formułę algorytmu przez badaną uczelnię nie powoduje to żadnych skutków.

4. Zmiana formuły algorytmu a koszty kształcenia

Koszty kształcenia w publicznych szkołach wyższych stanowią ważny element ich polityki i są poddawane szerokiej dyskusji w środowisku ekonomicznym. Zarówno Ustawa *Prawo o szkolnictwie wyższym* (obowiązek ustalania kosztów kształcenia studiów niestacjonarnych), jak i Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej uczelni publicznych (obowiązek ewidencjonowania kosztów z podziałem na studia stacjonarne i niestacjonarne) szeroko odnoszą się do tego tematu. Należy również wspomnieć o Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie sposobu i trybu ustalania wskaźników kosztochłonności dla poszczególnych kierunków studiów czy kosztochłonności dla poszczególnych dziedzin nauki i sztuki, które mają też swój wyraz w algorytmie podziału dotacji podstawowej.

Niewątpliwie wprowadzenie zmian w sposobie podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych oraz nowego algorytmu podziału dotacji podstawowej ma bezpośrednie przełożenie na koszty kształcenia w publicznych szkołach wyższych. Dotyczy to przede wszystkim współczynnika SSR, który mówi o tym, jaka jest relacja studentów i doktorantów do kadry dydaktycznej.

Jak wcześniej wykazano, w badanej uczelni, ale również w pozostałych uczelniach publicznych, zasadniczym składnikiem kosztów kształcenia są koszty pracy. Na koszty kształcenia mają w szczególności wpływ takie elementy, jak:

- liczba godzin dydaktycznych realizowanych przez nauczycieli akademickich, przypadających na jednego studenta,
- koszt godziny dydaktycznej [Miłosz 2003].

Analizując przedstawione 3 warianty poprawy wielkości parametru (*m*) dla badanej uczelni, można stwierdzić, iż każdy z nich wiąże się ze wzrostem kosztów kształcenia:

- wariant 1 powoduje wzrost kosztów pracy przy takiej samej liczbie studentów poprzez wzrost liczby godzin dydaktycznych związanych z zatrudnieniem NA,
- wariant 2 wpływa na zwiększenie liczby godzin dydaktycznych przypadającej na studenta w związku ze zmniejszeniem liczby studentów,
- w wariantcie 3 wzrastają zarówno koszty pracy, jak i liczba godzin dydaktycznych przypadająca na jednego studenta.

5. Zakończenie

Zaprezentowana w artykule analiza funkcjonowania nowego algorytmu podziału dotacji podstawowej dla uczelni publicznych skłania do postawienia kilku wniosków:

1) wprowadzone zmiany nie pozwalają badanej uczelni na dostosowanie strategii w zakresie kształcenia studentów do nowych warunków, w sposób niepowodujący ujemnych skutków finansowych,

2) formuła algorytmu skutkuje wzrostem kosztów kształcenia, uczelnie o niższym niż referencyjny parametrze (m) nie są zobligowane do poprawy tego parametru, a tym samym poprawy efektywności procesu kształcenia,

3) referencyjny parametr (M) nie uwzględnia specyfiki poszczególnych grup uczelni, powinien być powiązany z kierunkami studiów, dla których liczone są odmiennie współczynniki kosztochłonności,

4) nowa formuła algorytmu nie uwzględnia innych, pro jakościowych składników, takich jak np. badanie losów absolwentów, procentowy udział absolwentów znajdujących zatrudnienie zgodne z wykształceniem itp.

Autor wyraża przekonanie, że zaprezentowany w artykule przykład jednej z uczelni publicznych oraz sformułowane wnioski mogą konstruktywnie wpłynąć na debatę nad celami i kierunkiem zmian w ustawie *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Zmiana ustawy powinna być mocno powiązana z zasadami finansowania publicznych szkół wyższych w Polsce. Przedstawione w artykule wyniki badań potwierdzają postawioną na wstępie tezę, iż nowy algorytm dla grupy uczelni powoduje konieczność podjęcia głębokich zmian strukturalnych.

Literatura

- Czerwińska T., 2016, Forum Akademickie, nr 10(275), październik.
- Informator „Szkolnictwo wyższe 2015. Dane podstawowe”, MNiSW 2016, opracowanie: A. Augustyniak, P. Jagielski.
- Konferencja programowa „Finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego” zorganizowana przez MNiSW i Łódzkie Środowisko Akademickie, Łódź, 25-26 maja 2017 r.
- Miłosz H., 2003, *Analiza kosztów kształcenia w szkołach wyższych*, Stowarzyszenie na rzecz Rozwoju PWSZ w Legnicy „Wspólnota Akademicka”, Legnica.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej uczelni publicznych, Dz.U. z dnia 29 grudnia 2012 r., poz. 1533.
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 7 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych, Dz.U. z dnia 14 grudnia 2016 r., poz. 2016.
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 lutego 2012 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania wskaźników kosztochłonności dla poszczególnych kierunków studiów stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz obszarów kształcenia, a także dla stacjonarnych studiów doktoranckich, Dz.U. z dnia 16 lutego 2012 r., poz. 179.
- Szkoły wyższe i ich finanse w 2015 roku*, 2016, GUS, Zakład Wydawnictw Statystycznych, Warszawa.
- Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r., Prawo o szkolnictwie wyższym, tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 1842 z późn. zm.